

[Ministeren for skatter og afgifter]

fortegnelse over resultatet af disse vurderinger. Derimod sker der ingen offentliggørelse af resultatet af en klage over vurderingerne, og normalt offentliggøres resultatet af skyldrådenes og ligningsrådenes revision af vurderingsresultaterne heller ikke. Denne mangel begrænser i høj grad den praktiske betydning af den foreslåede lovændring, og jeg må sige, at jeg ser ingen praktisk mulighed for at afhjælpe det forhold. Ejendomsregistre indeholder nemlig ingen oplysninger om, hvem der er lejerne i ejendommen, og det vil næppe være muligt selv med en samkøring med andre registre at få sikre, aktuelle oplysninger om, hvem af ejendommens beboere der i henhold til lejekontrakt er forpligtet til at svare en del af ejendomsskatterne. Vi skal altså, for at dette tilsyneladende uskyldige forslag kan gennemføres, virkelig nærme os Big Brother-samfundet, hvor vi skal vide alt om alle og alt om alle lejekontrakter, for at vi bare kan få dette til at fungere. Forholdet er som sagt, at vurderingsmyndighederne ikke er i stand til at sende underretninger om vurderinger eller ændringerne af disse til de enkelte lejere.

Ud over de nævnte administrative vanskeligheder finder jeg anledning til at fremhæve – og det er noget, der er ret vigtigt for mig – at den foreslåede klageret for lejerne betyder et indgreb i ejernes dispositionsfrihed, og sådanne indgreb må jeg afvise.

Samtidig gør jeg opmærksom på, at i det almindelige etagebyggeri giver stigningerne i grundværdierne – og det er jo det, der er tale om – som regel kun anledning til ubetydelige huslejestigninger. Jeg har derfor svært ved at se behovet for den foreslåede ændring.

Opvejer man den mulige fordel, der teoretisk måtte være i dette lovforslag, med de enorme byrder, forslaget vil lægge på samfundet, og de indgreb i lejernes privatliv og i ejernes almindelige frihed til at disponere over deres ejendomme, der vil blive konsekvensen, så er det fuldstændig klart, at dette forslag ikke bør kunne antages.

Egon Jensen (S):

Sidste gang erklærede jeg mig enig med skatteministeren. Det var også et lille forslag. Denne gang er jeg knap så enig, men jeg er enig med skatteministeren i, at den megen snagen, hvis det drejer sig om noget sådant, i

den enkelte skatteydere private dispositioner skal man holde på et minimum.

Skatteministeren taler om, at man ikke kan give besked til lejerne, men skatteministeren ved lige så godt som jeg, at der findes en fortegnelse over vurderingerne, og dér kan lejerne altså få besked om, hvordan vurderingen er.

Jeg er også uenig med skatteministeren i, at man ikke skal indskrænke ejerens dispositionsfrihed. Det vil jeg godt være med til ud fra begrebet beboerdemokrati, så dér er vi måske knap så enige.

Derimod er jeg enig med skatteministeren i, at vi ikke skal have mere bureaukrati end højst nødvendigt. Jeg og mit parti skal gerne medvirke til, at man får så lidt bureaukrati som overhovedet muligt.

Som sagt var jeg altså sidste gang enig med skatteministeren, men det drejede sig også om skatteministerens forslag. I dag er det SFs forslag, vi behandler. Jeg er tilhænger af beboerdemokrati så langt hen ad vejen, som vi overhovedet kan komme det. Dette at eje en ejendom er i og for sig ikke ensbetydende med, at man kan skalte og valte, som det passer en ejer at gøre det, med en ejendom. Så langt vi kan nå med hensyn til, at lederen får en indflydelse på sin situation i det tilfælde, at det ikke er ham, der er prioritetsbestyrer, men derimod ejeren, er vi fra vort partis side enig i noget sådant.

De nuværende regler, som skatteministeren omtaler, går jo ud på, at en ejer kan klage over sin egen ejendom, og at ejeren kan klage over andres ejendomme, hvis det har økonomiske relationer til hans egen ejendom, og dernæst er der mulighed for, at en forpagter, som i sit forpagtningsforhold skal betale de skatter, der hviler på ejendommen, kan klage. Så vidt, så godt.

Når vi så kommer til lejerne, må jeg sige til SF, at det er i og for sig demokratisk og i og for sig også beboerdemokratisk måske et rimeligt forslag – men også kun måske. Jeg synes nok, at SFs forslag lider af en vældig skavank, idet man ikke har antydning af noget som helst om, hvordan lejerne i givet fald skal klage, hvor mange der skal stå bagved. Jeg kan godt sige for mit partis vedkommende, at vi vil ikke være med til, at f.eks. én – jeg vil ikke sige kværlant – ud af 300 lejere skal kunne klage over en ejendoms værdiansættelse, det være sig bygningsværdi, det væ-